

τοῦ Α.Σ.Ο. εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον.

α) Προσδιορισμὸς τιμῆς ἀσφαλείας συναρτήσῃ τοῦ κόστους παραγωγῆς

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ ἔτους τὸ κόστος παραγωγῆς τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος βαίνει αὐξανόμενον ἕνεκα τῆς ἀυξήσεως τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων καὶ τῆς πτώσεως τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων λόγω παλαιότητος τῶν φυτειῶν. Οὕτω κατὰ τὸ καλλιεργητικὸν ἔτος 1964/65 (ἐσοδεϊκὸν 1964) τὸ κατὰ στρέμμα κόστος καλλιεργείας ἀνῆλθεν, κατὰ μέσον ὄρον μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν Γενικῶν Ἐξόδων, εἰς 1.810 Δραχμάς, ὥς πίναξ I.

Δεδομένου ὅτι, κατὰ τὰς προβλέψεις μας, ἡ ἀναμενομένη ἐσοδεΐα θὰ ἀνέλθῃ εἰς 90.000 τόννους, τότε ἡ μὲν μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις (καλλιεργουμένη ἑκτασίς 425.274 στρέμματα) θὰ ἀνέλθῃ εἰς 213 χιλ.)μα τὸ δὲ ἀνὰ χιλ.)μον κόστος παραγωγῆς εἰς 9,85 δραχμάς. Λόγοι λοιπὸν κοινωνικοὶ ἐπιβάλλουν τὸν καθορισμὸν τιμῆς ἀσφαλείας διὰ τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλοτέρας συμφώνως πρὸς τὴν γενικωτέρα οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἄρα διὰ τὰ ἀνταποκριθῇ ὁ παραγωγὸς εἰς τὰ ἔξοδα καλλιεργείας καὶ ἀπολαύσῃ ἐνός, κάπως ἱκανοποιητικοῦ ἡμερομισθίου δέον ἡ τιμὴ ἀσφαλείας κορινθιακῆς σταφίδος διὰ τὴν ἀναμενομένην ἐσοδεΐαν νὰ ὀρισθῇ ἴση πρὸς 10,20 δραχμάς κατὰ χιλιόγραμμον.

β) Προσδιορισμὸς τιμῆς ἀσφαλείας συναρτήσῃ τῆς Κοινωνικῆς Σκοπιμότητος

Πέραν τοῦ κόστους παραγωγῆς κορινθιακῆς σταφίδος βάσει τοῦ ὁποίου δέου' νὰ γίνεται ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς ἀσφαλείας λόγοι Κοινω-

νικῆς σκοπιμότητος ὑπαγορεύουν τὴν καθ' ὁσονδήποτε τρόπον ἐνίσχυσιν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἶναι χαμηλότατον μὴ ἐπαρκοῦν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς καὶ τοῦτο διότι ὁ μέσος κλῆρος ἀνέρχεται εἰς 8,50 στρέμματα κατὰ οἰκογένειαν ὁ δὲ σταφιδοπαραγωγὸς εἶναι αὐτοκαλλιεργητὴς καὶ οὐχὶ ἐπιχειρηματίας. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα εἶναι λίαν χαμηλὸν τὸ δὲ καθαρὸν ἀνυπαρκτον.

Ἡ παραμονὴ τῶν ἀγροτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων των καὶ ἡ συνέχισις τῆς καλλιεργείας αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον αὐτῶν. Ἡ ἀστυφιλία καὶ ἡ μετανάστευσις θὰ ἀνακοποῦν μόνον ὅταν τὸ εἰσόδημα τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν αὐξηθῇ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν βελτιωθῇ σημαντικῶς.

γ) Προσδιορισμὸς τιμῆς ἀσφαλείας, συναρτήσῃ τῶν τιμῶν πωλήσεως F.O.B.

Ὡς εἰς ἄλλον σημεῖον ἀνεφέραμεν ἡ ἐπιτευχθεῖσα Μέση Τιμὴ Πωλήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. συγκεντρωθείσης σταφίδος ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 8,28 κατὰ χιλιόγραμμον. Ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι κατωτέρα τῶν σήμερον διαμορφωθείσων τιμῶν πωλήσεως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ μέρους τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ὁ μέσος ὅρος τῶν ὁποίων εἶναι 8,45 κατὰ χιλιόγραμμον. (Τιμαὶ FOB εἰς πίνακα 3).

Συμφώνως, λοιπὸν, πρὸς τὴν ἀρχικῶς ὑποστηριχθεῖσαν ἄποψιν, ὅτι ἡ τιμὴ ἀσφαλείας πρέπει νὰ καθορίζεται συναρτήσῃ καὶ τῶν τριῶν παραγόντων, δέον αὕτη τελικῶς νὰ ἰσοῦται μὲ τὸν μέσον ὄρον τῶν μερικῶν τιμῶν ἀσφαλείας ὑπολογισθεῖσων ὥς ἀνωτέρω, ἦτοι:

$$\text{Μέση τιμὴ ἀσφαλείας} = \frac{9,85 + 10,20 + 8,45}{3} = 9,50 \text{ κατὰ χιλ./μον.}$$